

אור עליון

לעילוי נשמת הצדקת שרה ברכה בת שרה בן פורת ז"ל

לעילוי נשמת נפתלי בן שמעה ברזילי, שמואל משה בן אסתר טוטיאן, משה בן שרה בן-פורת, ת.ג.צ.ב.ה.

שנה חמישית | אדר ב' תשע"ד, גיליון מס' 52

www.yahadoot.net • mhbp52@etrog.net.il • 054-848 6661

משפט נירנברג מרומז במגילה

תש"ז. (הושענא רבה - היום האחרון של הימים הנוראים). תאריך זה רמוז באותיות הקטנות והאות הגדולה שבמסורת כתיבת מגילת אסתר, המועברת אלינו בקבלה מזמן מרדכי היהודי ואסתר המלכה. שלוש האותיות הקטנות הן השנה: **ת' ש' ז'** והאות הגדולה היא **ו'**, הרומזת שהאירוע יהיה בשנת **תש"ו באלף השישי**

שהחבל שעליו נתלו הנדונים למוות השתלשל מקורת עץ... נכון! זאת בדיוק הייתה בקשתה של אסתר: **"יתלו על העץ..."!**

רק עשרה נתלו על העץ

אלא שעדיין הדברים לא מובנים, הרי אסתר בקשה שיתלו "עשרה" על העץ, ובמשפט נדונו למוות בתליה - אחד עשרה פושעים?

מרטין ג'לברט (ביומנו המפורסם המכונה "יומן נירנברג") מתאר את תגובתם של הנדונים למוות, על פסק הדין להוציאם להורג בתליה, לדוגמא: **"קייטל - ... אגרופי קמוצים וזרועותיו קשיות, בעתה בעיניו. "מוות-בתליה!" הודיע, קולו נחר מעוצם החרפה, "זאת חשבתי שלפחות יחסכו ממני...!"**

"פראנק - חייך בנימוס, אבל לא היה יכול להסתכל בי. מוות בתליה...!"

וכך ומדווח: **"האמר יקאים חששו, שהנדונים למוות יעדיפו להתאבד מאשר לעבור את החרפה של מוות בתליה, לכן דאגו לשמירה מוגברת על הנידונים שלא יתאבדו. אבל... בליל ה-14-15 לאוקטובר הצטרף "גרינג" אל היטלר, הימלר, גבלס וליי, שאיבדו עצמם לדעת... הוא בלע גלולת רעל ששמה קץ לחייו... ושאר העשרה הוצאו להורג בתליה כפי פסק בית המשפט...!"** **אכן כך בדיוק ביקשה אסתר... שדווקא עשרה יתלו על העץ...!**

רמז התאריך

יום ההוצאה להורג היה ב-כ"א תשרי

היא ביקשה, שיתלו אותם על העץ בבוא העת. וזוהי כוונת בקשתה: **"יתנו גם מחר" - כלומר לאחר זמן, לעתיד לבא. לא נותר לנו אלא לחפש ולמצוא על מי בדיוק אסתר ביקשה? על אלו "עשרת בני המן אחרים" מדובר? ומהו האירוע ההיסטורי המרומז לנו כאן?**

משפט נירנברג

בשנת 1939 פרצה מלחמת העולם השנייה, שבמהלכה התרחשה השואה הנוראה. בשנת 1945 הסתיימה המלחמה, כאשר צבאות הברית: אמריקה, רוסיה, צרפת ובריטניה, כבשו את גרמניה, וחוסל הצורך הנאצי. בעיר נירנברג שבגרמניה נערך בשנת 1946 המשפט הידוע בשם "משפט נירנברג". במשפט זה נדונו אז גדולי פושעי הנאצים שנתרו בחיים, ואחד עשר מתוכם נדונו אז למוות, בפסק בית המשפט. ואלו שמותם (יש"ו): **גרינג (סגנו של היטלר יש"ו), פריק (שר הפנים), ריבנטרופ (שר החוץ), קייטל (ראש הצבא), קאלטנברונר (ראש הכוחות המזוינים), שטרייכר (עורך העיתון השטני "דר-שטרימר"), זאוקל, יודל, פראנק, רוזנברג, סייס-אינקווארט.**

"משפט נירנברג"

בבית המשפט נערך דיון איך להוציאם להורג, האם בריות או בתליה כיהא לרוצחים? פסק הדין היה: בתליה! ואכן... אסתר בקשה: **"ואת עשרת בני המן יתלו..."**, הלא הם עשרת ראשי הנאצים ימח שמם וזכרם, בני בניו של עמלק והמן האגגי...

כתב העיתון "ניוז-וויק" דיווח בעיתונו

נאמר במגילת אסתר (ט, יב-ג): **"וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאַסְתֵּר הַמַּלְכָּה: 'בְּשׂוֹשׁן הַבִּירָה הָרְגוּ הַיְהוּדִים, וְאַבְדַּד חֶמֶשׁ מֵאוֹת אִישׁ, וְאֵת עֶשְׂרֵת בְּנֵי הַמֶּן. בְּשָׂאֵר מְדִינֹת הַמֶּלֶךְ מָה עֲשׂוּ? וּמָה שְׂאֵלְתְּךָ וַיִּנְתֵּן לָךְ? וּמָה בְקִשְׁתְּךָ עוֹד וַתַּעֲשִׂי? וַתֹּאמֶר לַיהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׂוֹשׁן לַעֲשׂוֹת כַּדָּת הַיּוֹם, וְאֵת עֶשְׂרֵת בְּנֵי הַמֶּן יִתְּלוּ עַל הָעֵץ."**

בקטע זה של המגילה יש לנו שתי שאלות:

א. מדוע אסתר מבקשת מהמלך "ואת עשרת בני המן יתלו על העץ", הרי בפסוק לפני כן כתוב: "ואת עשרת בני המן בן המדתא צורר היהודים הרגו?" כבר הרגו את עשרת בני המן, אם כן, מדוע היא מבקשת שוב שיתלו אותם?

ב. במסורת כתיבת מגילת אסתר ישנן אותיות שנכתבות בצורה מוקטנת, ואותיות שנכתבות בצורה מוגדלת משאר האותיות שבמגילה. כאן בעשרת בני המן יש לנו שלוש אותיות קטנות: **"ת' בכרשנדתא, **"ש'** בכפרשתא, **"ז'** בויתא. ואת אחת גדולה: **"ו'** בויתא. מה באות אותיות אלו לרמז?**

להבנת העניין עלינו להכיר את ה"קוד של המגילה": אמרו חז"ל (עיני מגילה ט"ו, אסתר רבה ג'): **"כל מקום שנאמר במגילת אסתר "מלך" סתם, ולא נאמר במפורש "המלך אחשוורוש", רמוז לקדוש ברוך הוא - מלכו של עולם."** אם כן, כאן שנאמר שאסתר פונה אל "המלך", רמוז כאן שהיא פנתה בדבריה אל הקב"ה. כעת מובנת בקשתה **"וְאֵת עֶשְׂרֵת בְּנֵי הַמֶּן יִתְּלוּ עַל הָעֵץ"**, אסתר אינה מבקשת על עשרת בני המן הידועים, שהרי הם כבר נהרגו, ואין צורך לבקש שיתלו אותם על העץ, וכאמור. אלא כאן מרומז לנו, שאסתר ביקשה מהקב"ה על עשרת בני המן **אחרים**, אלו שזיפיעו בעתיד על בימת ההיסטוריה... עליהם

עדויות מן המשפט

מאורע מעניין ארע בעת הוצאת הנדון העשירי להורג - "שטרייכר", וכפי דיווח העיתונות מן השטח למחרת ההוצאה להורג: **"...כשהגיע שטרייכר פנים אל פנים אל החבל, הוא נעץ שוב את עיניו לעבר שמונת הקצינים מבנות הברית, ולעבר שמונת העיתונאים שייצגו את עיתונות העולם. הללו ישבו בשורה אחת ליד שולחנות קטנים לאורך קיר בדיוק לפני הגרדומים. באש שנאה שבערה בעיניו הסתכל שטרייכר אל עדי הראייה, והוא זעק: **"חג פורים 1946"**. אותו רגע נותר הפתח תחתיו בקול חבטה חזקה...!"** (ניו-יורק ג'ורנל אמריקן, סוכנות ידיעות בינלאומיות, 16 לאוקטובר 1946).

בני-יורק טיימס נכתב ששטרייכר זעק: **"Purim Feast, 1946"** [=סעודת פורים 1946]. העיתון מסביר לקוראיו: **a reference to a Jew-Baiter of fifth century BC who was hanged** [=מתייחס לרודף היהודים במאה החמישית שלפני הספירה, מי שהוצא להורג על ידי תלייה].

לכאורה, זעקה מוזרה... אלא שמזלו של שטרייכר ידע, שזוהו "שידור חוזר" לתליית עשרת בני המן... וכפי בקשתה של אסתר, אלפי שנים לפני כן...!

מתוך הספר "מסילות אל האמונה", חלק א', להרב יוסף גבאי שליט"א.

העלון בסכנת סגירה

בגלל קושי תקציבי, נאלצנו להפחית את כמות העלונים, ולהוציא בצבעי שחור לבן, ולא צבעוני כרגיל.

אחים יקרים! אנו פונים אליכם מעומק הלב, אנא תרמו בעין יפה, כדי שנוכל להמשיך ולהוציא את העלון, שאתם כ"כ נהנים ממנו.

ניתן לתרום מכספי מעשרות וז"כר למחצית השקל"

054-848-6662

חבורת צעירים חילונים השיקו מיזם "מניפסט השבת"

הסמארטפון, בדיקת מיילים, וכדומה. בשלב מסוים, הזמינות הבלתי פוסקת והצפת המידע חסרת המנוחה, נמאסו עליהם והם החליטו לעצור. החבורה השיקה מיזם שנקרא "מניפסט השבת" (The Sabbath Manifesto), שעשר עקרונותיו זהים באופן לא מפתיע לשבת ההלכתית. המיזם מציע לקחת פסק זמן מההתנהלות החברתית בעידן המהיר, במשך 24 שעות בשבוע - בשבת. העקרונות כוללים הדלקת נרות, התאחדות עם המשפחה, שתיית יין ואכילת לחם, הימנעות מוחלטת מטכנולוגיה, יצירת מרחב שקט, והימנעות מעסקי קניה ומכירה.

שאל את הרב

מאת העורך הרב מנשה בן פורת שליט"א

שאלות ותשובות מתוך "שאל את הרב" באתר "יהדות נט" ובאתר "הידברות"

שאלה: אני נוסע לרומניה, האם מותר לי לקנות שם פירות וירקות, קולה, מיים?

תשובה: מותר לקנות פירות וירקות בחוץ לארץ, כיוון שאין חיוב תרומות ומעשרות בפירות חוץ לארץ. (שו"ע י"ד סימן שלא ס"א. וע' בשו"ת יביע אומר ח"י סימן מו.) ואף על גב שדין ערלה נוהג גם בחוץ לארץ? אבל הפירות שתקנה בחו"ל זה רק ספק ערלה, ו"ספק ערלה בחוץ לארץ - יש להקל". (שו"ע סימן רצד טעיפים ח-ט.) מיים וודאי שמותר לשתות בחו"ל. ולגבי קולה, רק מחברת "קוקה קולה" מותר ללא הכשר, כיוון שבכל העולם ישנם אותם רכיבים ב"קוקה קולה", וידוע שהם רכיבים כשרים.

שאלה: העץ זית שבחצר שלנו מפריע להקמת הסוכה, וגם לא נותן פרי, אפשר לכוות אותו?

תשובה: עץ פרי שאינו נותן פירות מותר לחותכו. וכן מותר לתחוך עץ אפילו שמוציא פירות לצורך בניית סוכה, אם אין לו מקום אחר לבנות את הסוכה. ויותר טוב לשכור גוי שיקצוץ את האילן. (רמב"ם פ"ו מהלכות מלכים ה"ט. הליכות עולם ח"ז דף רח סוף ע"ב.)

שאלה: ברצוני לשאול שאלה שמייסרת אותי לאחורונה. התחלתי לשמור שבת בערך לפני כשנה וחצי, אני מגיעה מרקע חילוני לגמרי, וגדלתי כחילונית לכל דבר... בכל מקרה, אני גרה עם אמי

שאינה מבינה את אורח חיי החדשים... האם מותר לי לשבת בסלון איתה ועם אורחים כאשר הטלוויזיה דלוקה?

תשובה: כל הכבוד לך! זכות שמירת השבת תגן עליך ועל כל משפחתך. אין ראוי כלל וכלל לשבת בסלון בשעה שהשבת נרמסת שם. ויש בזה גם זלזול בכבוד השבת. אלא, שאם קשה עלייך ביותר להסגר בחדר באותן שעות, ואולי זה גם עלול להביא אותך להפסיק לשמור שבת - תוכלי לסמוך על עיקר הדין ותוכלי לשבת בסלון, ובתנאי שלא תצפי בטלוויזיה, מכיוון שיהודים עורכים את התוכניות, ואסור ליהנות מחילול שבת של יהודים. (עין בשו"ת יביע אומר, ח"ו סימן לד. וע"ע בח"י סימן לד.)

ומכאן נלמד, שאין לזוג נשוי חוזרים בתשובה, לבקר בשבת בבית ההורים כשהטלוויזיה או הרדיו דלוקים, ויבקרו את הוריהם בימות החול. אמנם, השוכב בבית החולים, ובא לחדר אדם חילוני והדליק את הטלוויזיה או הרדיו בשבת, אינו צריך לצאת מהחדר, ובלבד שלא יצפה בטלוויזיה, ולא יטה אוזן לשמוע את הרדיו.

שאלה: כבוד הרב, אימי נלב"ע כ"א סיוון ה'תשע"ג. מתי עלי להפסיק את אמירת הקדיש השנה, שהיא שנה מעוברת?

תשובה: עליך להפסיק את אמירת הקדיש בכ"א ניסן למשך שבוע, שזה השבוע הראשון של החודש ה-12, ולאחר מכן להמשיך באמירת הקדיש עד כ"א אייר, עד לסיום 12 חודש מהפטירה, ואין צורך להמשיך באמירת הקדיש עד ליום הפטירה בכ"א סיוון, כיוון שאמירת הקדיש היא י"ב חודש בלבד. (כך נלעד, שהרי טעם אמירת הקדיש בשנה ראשונה, משום שמשפט האדם הוא י"ב חודש. וכן טעם הפסקת הקדיש בשבוע הראשון של חודש ה-12, כדי שלא יאמרו שמחזיק את אביו רשע, שעליהם נאמר "משפט רשעים בגיהנם י"ב חודש", כמבואר ברמ"א י"ד ס"ו שער. נמצא, שהכל תלוי ב"ב חודש ולא בשנה. ולא דומה לאזכרה שיש לעורכה

בשנה מעוברת ביום הפטירה, לאחר י"ג חודשים מהפטירה, כמש"כ בחזון עובדיה אבלות כרך ג' עמ' רלא. כי את האזכרה יש לעורכה ביום הדין של הנפטר, שזה ביום הפטירה, ולא לאחר י"ב חודשים. וכן כתב בילקוט יוסף אבלות מהדור תשסד, עמ' תעו, תעח.)

שאלה: האם מותר לגבר עם עודף שיער להסיר שיער שמפריע לו?

תשובה: שערות בית השחי והערווה: מותר לגבר להסיר שערות בית השחי ומקום הערווה בכל צורה שהיא: שווה, לייזור, ללייזר גילוח (בלשון ההלכה "תערה"), אבקת גילוח, סיידר וכדומה. משום שגם האנשים רגילים להסיר שערות אלו, ואין זה מעשה של אישה דווקא, כדי שנסאור את זה מהפסוק "לא ילבש גבר שמלת אישה", שפירושו, שאין לגבר לנהוג מנהג אישה. (שו"ת יביע אומר ח"י, י"ד סימן נח, דף שס סוף ע"ב.)

שערות בשאר הגוף: את שערות שאר הגוף, כגון: בידיים, ברגליים, בחזה וכדומה. מותר להסיר דווקא במספרים, או במכונת גילוח בתנאי שנשארים זיפים קטנים, או באבקת גילוח. אבל אסור להסיר שערות אלו בסכין גילוח, בפינצטה, בלייזר, ובשעווה, המחליקים לגמרי את עור האדם. (שו"ע י"ד סימן קכ"א, ובש"ך שם. ובשיטה מקובצת נדיר דף נח סוף ע"ב, מבואר האיסור בפינצטה. ובשו"ת רב פעלים ח"ג, יורה דעה, סימן יח מבואר ההיתר באבקת גילוח.)

המתבייש בשערות שגופו: אמנם, מי שמתבייש מריבוי השערות שבידיו, מותר לו להסירם בכל אופן, כיוון שאינו מתכווין ליופי ולהדמות לאישה, אלא להסרת הבושה. ומטעם זה, מותר לגבר שיש לו גבה מחוברת, או שיער על האוזניים ובאף, להסיר בפינצטה או בלייזר וכדומה את השערות שבין העיניים ושעל האוזניים ובאף, כיוון שמתבייש בזה. (דרכי משה י"ד סימן קכ"א אות א בשם המרדכי. נשמט אברהם הנדפס מחדש, ח"ד עמ' קמ.)

שערות הזקן והפאות: דיני גילוח שערות הזקן והפאות כתבתי בגיליון מס' 37 (טבת תשע"ג).

פסק הלכה בענין הנח"ל החרדי נצח יהודה

מאת מרן רבנו עובדיה יוסף שליט"א, והמקובל חכם יצחק כדורי זצ"ל, ועוד עשרות רבנים וראשי ישיבות ספרדים

"קול ענות במחנה, על גזירה כי באה, ויסיתו אנשים מקצה המחנה בעלי דעות משונות, יחד עם אנשים מחוץ למחנה... וכישלום [בעונות] קלות וחמורות במחנות הנח"ל החרדי, שם משכנים בכפיפה אחת עובדי עבירות חמורות יחד עם עמלי חמדות... וזעקת שבר של הורים ומורים נשמעים, על בני ציון יקרים, שהגיעו ליד חילול שבת ועבירות חמורות וביזוי כל קודש. ויפלו בקרב מחנות הצבא, שם שוררת אווירת פריקת עול בהתפקדות נוראה..."

"הנה שמענו ותרזנו בטננו, על שבקרבו מחננו אכלה אש, וכי על אף האיסורים החמורים שיצאו על גזירת הנח"ל החרדי האיומה, יחשבו תמימי לב, בחורי חמד מבני עדות המזרח, כי הינם שונים ואין האיסור החמש הנורא מפני התפרקות חל עליהם... לכן הננו להזהיר באזהרה חמורה, לבל יתפתה שום תלמיד, ושום שומר תורה ומצוות - גם אם אינו במסגרת לימודים-ליפול ברשתם, ללא שום הבדל בין חוג לעדה. וכן איסור חמור להשתתף בשבתות השכנוע שלהם, שהם מלאים פריקת עול ומכשולות רבות."

(הכרוז פורסם גם ב"ילקוט יוסף" כיבוד הורים, פרק ט, סוף הערה ס.)

פסק הלכה מואת מומשיכי דרכו של מרן זצ"ל

"בעקבות הסכנות הרוחניות הרובצות לפתחינו במסלולי הגיוס השונים בשירות צבאי ואזרחי, ובכללם הדרישה למילוי יעדי גיוס, הננו להודיע בשער בת רבים כי היו לא תהיה כזאת בישראל... ומקום זה נאסר כבר ללא יוצא מן הכלל [כולל מסלולים הנקראים 'חרדים']... לא נסכים לשום פשרות בגיוס בני הישיבות, ולא נוותר על אף אחד, כי זה מעשה שמד... ובודאי מי שאבותיו מסרו נפשם על קדושת שמו יתברך בתקופת מהעונשים המוטלים על שומרי התורה ולומדיה."

על המכתב חתומים גדולי הרבנים וראשי-הישיבות, בהם חבר מועצת חכמי התורה הגאון רבי שלום כהן, ראש ישיבת פורת יוסף הגאון רבי משה צדקה, ראש ישיבת יקירי ירושלים הגאון רבי יהודה כהן, ראש ישיבת חזון עובדיה הגאון רבי עובדיה יוסף [נכדו של מרן זצ"ל]. ועוד שורה ארוכה של רבנים ספרדים נכבדים.

אור עליון ואלפי קוראיו מצדיעים ללומדי התורה חיילי צבאות ה'

שיר חדש על גזירת הגיוס / הזמר אבי בן ישראל מילים: קטרין ברכה	"בית המדרש" / המשורר ח.ג. ביאליק
הקסדה לראשינו הם התפילין והכיפה.	אם-יש את-נפְּשֶׁךְ לְדַעַת אֶת-הַפְּעִיָּו,
הנשק בידנו הם המשנה והגמרא,	מִמֶּנּוּ שָׁאֲבוּ אֶחֶיךָ הַמְדַבְּרִים,
המסדר היומי זה התפילה שבלב,	בֵּין מְצַיֵּי שְׂאוֹל וּמְצוֹקוֹת שַׁחַת, בֵּין עֲקֻבָּיִם -
המפקד הגדול הוא הא-ל שאוהב,	תְּנַחֲמוּמוֹת אֵל, בְּטַחוֹן, עֲצֻמָּה, אֲנִיךְ רוּחַ,
פזמון: אנחנו חיילים בצבאות השם עלינו העולם קיים,	זְכֹרְךָ בְּרָזָל לְשֵׁאת יָד כָּל-עַמְּלָא...
אנחנו חיילים בצבאות השם דבקים בך בורא עולם.	הוֹי, אַחַּ נְעֻמָּה! אִם לֹא-תִדַּע לָךְ כָּל-אֵלֶּה -
המדים לגופינו הם שחור וגם לבן,	אֵל בֵּית הַמִּדְבָּר שׁוֹר, הַיְשׁוֹן וְהַנּוֹשֵׁן,
השכפץ המגן הוא הטלית הקטן,	בְּלִילֵי טִבַּת הַאֲרָצִים, הַשְּׂוֹמְמִים,
הבסיס כבידתו זה הישיבה, המטרה לפנינו לימוד תורה באהבה.	בְּיָמֵי הַתְּמוּזָה הַבְּעֵרִים, הַלְהֻטִים...
	אִזּוֹ יִגְדַּךְ לְבָבְךָ, כִּי רָגַלְךָ עַל-מִפְתָּן בֵּית חַיִּינוּ תִּדְרָךְ,
	וְעֵינֶיךָ תִּרְאֶה אוֹצֵר נִשְׁמַתְנוּ.

המשורר ח.ג. ביאליק מכנה את הישיבה "בית היוצר של נשמת האומה היהודית". ובכנס בתל אביב, אמר ביאליק בפני מחנכים: "כאשר יצאנו לגלות בבית ראשון לקחנו איתנו את התורה שבכתב, בגלות בית שני לקחנו איתנו תורה שבעל פה, אם ח"ו ייגזר עלינו לצאת לבית שלישי מה ניקח איתנו? ארגז עגבניות מבית חרוד?!"

שיחת הטלפון האחרונה של מרן זצ"ל

הישיבות".

עם הסתלקותו של מרן זצ"ל, הלב בוכה וזועק בכל יום: רבינו הגדול! על מי נטשת מעט הצאנז? כיצד עזבת אותנו ברגעים הקריטיים והקשים ביותר? בזמן שרוצים להטביע את מעשי ידיך, ולגזור עליהם "גזירת שמד". חרדה עמוקה הייתה בלבנו, מי יקום לי עם מרעמים? "מרעמים" נוטריקון: מרן רבינו עובדיה יוסף מנאחם. עם התגבשות החוק החדש, אנו רואים כי מרן לא נח ולא שקט בעולמות העליונים, וברוך ה' הגזירה הנוראה נדחתה לפחות לארבע שנים. ויהי רצון שתבטל לגמרי.

לחבק ולנשק את חיילי צה"ל

עלינו להדגיש, חיילי צה"ל יקרים וחשובים לנו מאד, ואנו מחויבים על פי היהדות להכיר להם טובה מעומק הלב, על כך שהם שומרים עלינו מיד צר ואויב. "מי שפוגש חייל שמשרת בצה"ל, צריך לחבק ולנשק אותו ולכבדו בכבוד גדול", הכריז מרן באחת מדרשותיו. אלא שיש להכיר בהבדל שבין חילוני המשרת בצבא לחרדי שיתגייס לצבא: חילוני המשרת בצבא, וודאי שאינו מתקלקל שם, ורק מצוות "הצלת נפשות" בידו. לעומת זאת, בחור חרדי המשרת בצבא, ישנו חשש כבד לרמתו הדתית הגבוהה, ואולי לכל יהדותו בכלל, עד שגדולי הרבנים הספרדים, ממשיכי דרכו של מרן זצ"ל, הגדירו את גיוס החרדים לצה"ל, במילים קשות ביותר - "גזירת שמד". (אתם, קוראני הנכבדים, שרובכם שירתם בצה"ל, מהירותכם האישית עם בסיסי צה"ל, בוודאי שתסכימו לזה). לכן, עם כל ההבנה לרגש של העם שאינו רוצה להיות "פרייאר", רגש שאנו מבינים אותו מאד. עם זאת, כל דמוקרטי אשר "זכויות הפרט" ו"חופש דת" חשובות לו, ואינו מעוניין לעשות שריים פופוליסטיים לצורכי בחירות, עליו לתמוך בדרישה שלנו: שהמדינה תאפשר לנו לשמור על זהותנו היהודית, בלי "כפייה חילונית", ובלי להכריז על הדבק בדתו כעברין פלילי.

כבר לפני שנה, עת החלו הדיבורים על הגזירה הנוראה, התעטף מרן זצ"ל בדאגה עמוקה לגורל הבחורים היקרים המסולאים בפז, שלא ייחשבו חס ושלום לנבלי חרס, (כלשון הפסוק באיכה). מרן זצ"ל סיפר באותה תקופה, שאינו מסוגל לאכול ולישון מרוב צער ודאגה! "גזירת הגיוס כואבת לי יותר מפטירת בני", הכריז בפני ראש הממשלה שבא לנחמו על פטירת בנו הגאון רבי יעקב שנפטל ללא עת. ואכן, לצערנו הרב, צער עמוק זה קירב את קיצו, כידוע.

כי נמכרנו אני ועמי הספרדים...

מרן זצ"ל כאב ביותר את גזירת הגיוס הנוראה, משום שידע ברוחב בינתו, שלא יצליחו בשום פנים ואופן לגייס את בחורי הישיבה האשכנזים, והחשש לגיוס קיים רק לגבי בחורי הישיבה הספרדים, שאינם ממשפחות חרדיות. אלו שהוריהם מכריזים: "תשמע! אנחנו לא אשכנזים, מה יש אם עידן ילך לצבא? "ישיבה" זה מושג שאנחנו לא מכירים, גם אני וגם אבא שלי לא למדנו בישיבה...". (לפי אותה טענה, שימשיך לרכב על חמור, ולשאוב מים מהבאר, כמו שאבא שלו נהג בארצות המזרח...).

ואכן, בימים האחרונים פורסם בתקשורת, כי רבנים ספרדים חוששים שמכוסות הגיוס החרדים יפילו על התלמידים ממוצא ספרדי. גורם חרדי שהיה מעורב בהכנת מתווה החוק בוועדות שעסקו בנושא, הבהיר בשיחה עם כתב "מעריב" כי יש בסיס לחשש הזה: "ראשי הישיבות היוקרתיות שקיימו מגעים עם אנשי הוועדות היו רגועים לגמרי, הם ידעו שהתלמידים שלהם לא יגויסו...". גם הרה"ג שלום כהן שליט"א, חבר מועצת חכמי התורה של ש"ס, הביע את חששו בפני כתב העיתון: "מלבד הרגעין הקשה של הציבור התורני-ספרדי, ישנם בני ישיבות ספרדים שהוריהם מוגדרים דתיים-מסורתיים, והחשש הוא, שהם יהיו הראשונים להתפתות להתגייס לצה"ל... נעבור מבית לבית ומעיר לעיר, כדי להסביר לעם את הסכנה הרוחנית בגיוסם של בחורי

שח חבר הכנסת ר' אריאל אטיאס הי"ו: בתקופת האשפוז השני (ולפני האשפוז האחרון) של מרן זצ"ל, למחרת יום הכיפורים, נכנסתי לחדרו בבית החולים הדסה עין כרם בירושלים. מיד כשראני שאל: "אריאל! מה עשית היום למען ביטול גזירת הגיוס לצבא, המרחפת על ראשם של בחורי הישיבות?". דיווחתי לו על הקו הננקט לאחורונה, להעניק לשר הביטחון מר משה יעלון את הסמכות על נושא הגיוס, כיון שהאנשים היושבים במשרדו ונתונים למרות מתונים הם יותר. הרב הנהן בראשו, ואמר שגם הוא בדעה זו, ומיד לאחר מכן ניסה לקום ממיטתו, אך לא היה מסוגל לכך בשום אופן, מרוב חולשתו ותשישותו.

כשניסיתי להרגיעו, הרים הוא את קולו ואמר: "הבא לי את שר הביטחון, אני רוצה לדבר איתו!!". ניסיתי להניאו מכך, כיוון שהיה חלש מאד, וכמעט שלא היה מסוגל לדבר, אך הוא ביטל את דברי, ובקולו הסמכותי זעק שוב מנהמת לבו, וציווה: "תעלה אותו מיד על הקו!..." מיד העברתי הודעות למי שצריך, ותוך שתי דקות היה שר הביטחון על הקו. כשאמרתיו לו שהרב עובדיה רוצה לדבר איתו הופתע הוא מאד, כיוון שגם הוא היה מעודכן במצב בריאותו של מרן זצ"ל. וכבר בתחילת השיחה שאל שר הביטחון את מרן זצ"ל: "הרי אתה בבית החולים, ומצבך לא קל בכלל?".

כאן פרץ מרן בבכי סוער, ובשארית כוחותיו זעק: "על כל הכאבים שלי יכול אני להתגבר, אבל גזירת הגיוס של בחורי הישיבות גורמת לי ייסורים נוראים שאינם נותנים לי מנוח כלל!!"..." לאחר אתנחתא קלה, משנרגע מרן מבכיו, המשיך ואמר: "אני רוצה לבקש ממך, שתעשה ככל יכולתך כדי שהגזירה הזאת לא תתבצע!!..." שוב נשנק קולו של מרן זצ"ל מבכי, ולאחר מכן האציל ברכות רבות על ראשו של משה יעלון, ושוב הוסיף והתחנן שלא ירפה מהנושא עד לפתרונו. מיד לאחר מכן התדרדר מצבו הבריאותי של מרן זצ"ל עד לפטירתו.

פעם אחת יותר מדי היינו תמימים

להתדרדר רוחנית בצבא, ורק בגלל החברה המקולקלים. הרי כולנו יודעים, שבחורים חרדים-חרדים לא מתגייסים לאף מסלול בצבא, (לא משנה אם צודקים או לא, זו המציאות). מי שהולך לשם אלו "שבאבניקים". כפי שכתב מרן זצ"ל: "ויכשילום [עונות] קלות וחמורות במחנות הנח"ל החרדי, שם משכנים בכפיפה אחת עובדי עבירות חמורות יחד עם עלמי חמודות". וכבר פרסמנו בחודש תמוז תשע"ג, את הממצאים המחרדיים של תחקיר ערוץ 10, לגבי רמתם הרוחנית של החיילים בנחל החרדי: ישנם חיילים שמחללים שבת בבסיס (בחדרים), וכמעט לכל החיילים ישנן חברות, ה' ישמור.

רבני הנחל החרדי, התרעמו בפני, מדוע אנו מפרסמים את דברי מרן זצ"ל שאין להתגייס לנח"ל החרדי, גם מי שאינו במסגרת לימודים, הרי ה"נחל" הציל רוחנית נשמות רבות? והם מתארים בפני, את רמתם הרוחנית היורדה של המתגייסים בזמן הגיוס, וכיצד בתוך הצבא הם השתקמו רוחנית. תשובתם אליהם היא כך: "אני מאד מעריך את פועלכם עם אותם בחורים, שאינם ואשרי חלקכם שאתם מצילים נפשות. (אותם בחורים אין להם איפה לרדת יותר, בצבא הם רק מתעלים רוחנית...), אלא שאתם בעצמכם מודים שאתם "בית חולים" מעולה לחולים רוחניים, אז בבית חולים לא מכניסים אנשים בריאים, כדי שלא ידבקו מהחולים... ואל בחורים בריאים רוחנית אליהם פנה מרן זצ"ל...". נקודה למחשבה!

בין חניכנו אנו פוגשים לא אחת בחניכים דתיים, בייחוד בהדרכה במעברות יישובי-עולים, מובן, שכוונתנו היא להביאם לידי הכרה, כי אמונתם באלוקים משוללת הגיון והצדקה, וכי הדת היא פרי המשטרים הריאקציונריים, ואין לה זכות קיום אצל הנלחמים למשטר מתקדם. אולם דרך החינוך להכרה זו אינה קצרה... בתקופת ארגון הקבוצה אין המדריך צריך לומר לחניכים כי הוא רוצה להביאם לנטישת האמונה הדתית, להיפך, הוא צריך לחזק את דעתו של החניך, שבעיה זו ניתנת לשיקולו האישי, ואיש לא יכריחו להאמין או לכפור. אם ישאל המדריך על יחסו הוא לבעיה - אין הוא צריך להסתיר את האמת, אלא לומר אותה בצורה שלא תפגע בחניך. ישנם מדריכים המפריזים בפרדוקס מופני פגיעה באמונתו של החניך, ומשתדלים לשכנעם, שגם הם - המדריכים- דתיים הם. מובן שזה הוא משגה, כי הקשר האישי של המדריך, תוך ידיעה שהוא איננו מאמין, מהווה גורם חזק, בריחוק החניך מהדת. נוסף לכך, יש לשקף רגליים קצרות, ואם הוא יתגלה לחניך, יתערער כל אמונתו במדריך... לאחר הסברה כזאת, שלא כלולה בה התקפה ישירה על הדת, כי אם השמטת הבסיס מתחתיה, יגיע החניך בעצמו להכרה שאין אלוקים, ויטוש את האמונה הדתית".

דבר נוסף: גם אם אין כוונת הממשלה לחלן אותך, וכל כוונתם לשמירת ה"שוויון בנטל" בלבד, וגם אם הצבא ישמור מאד על המצב הרוחני שלך, בסופו של יום אתה עלול

גורמים פוליטיים חוזרים שוב ושוב על הטענה שאין בכוונתם לחלן את החרדים בצבא. כדי לשכנע את הבחורים בכך, פורסם בתקשורת, שבלשכות הגיוס עומדים חיילים חרדים, עטורים בזקן ופאות, ציציות משתלשלות מחוץ לבגדיהם, ואוחזים הם גמרא בידיהם, ומנסים לשכנע בחורים ספרדים "תמימים" להתגייס לצבא, למסלול "חרדי" כמובן. לעומת זאת, חכמי ישראל אשר עיניהם צופייה למרחוק טוענים, שכונת הממשלה (לא הצבא, הם רק מיישמים את החלטות הממשלה, כמו ב"היתנותקות"...), לבלול את החרדים בתרבות הישראלית. גם חבר הכנסת לשעבר מיכאל בן ארי, שאינו חרדי, טען בראיון ל"קול ברמה": "אני השתתפתי בדיונים בוועדת חוץ וביטחון, ואני יודע שכל הכוונה בגיוס החרדים כדי לחלן אותם".

בחור יקר! אל תתפעל מהמילים היפות האלו, ומהתפוסת החרדית שהם מעמידים בפניך. פעם אחת יותר מדי ניצלו הם את תמימותנו. כשעלינו לארץ הקדושה, בתחכום רב הם העבירו את העולים על דתם. "מי שנכחה ברותחין, חושש גם מפושרין", מספיק לנו, לא נתפתה שוב!! כדי להמחיש את דרכי התרמיית שנהגו הם בשנות החמישים, כדי לעקור את דת ישראל מהנוער העולה, וכיצד ניצלו הם את תמימות העולים מארצות המזרח. לפניך קטע ממכתב ארסי של המדריכה שרה (מתוך "המדריך השומרי", דצמבר 1956), תחת הכותרת "כיצד ננהג בחניכים דתיים":

ביחד

הדרכה להכריות וזוגיות נכונה, מאת הרב אבנר קוואס, מרצה בכיר ומומחה לזוגיות, וראש אירגון "ביתנו החדש" - חינוך לחיי משפחה. טל' 03-6522024

פתרון חלומות ע"פ היהדות והקבלה

מתוך הספר "לדרוש אלוהים", למקובל הרב אברהם חמווי זצ"ל

פתרון חלומות על האדם והאברים שבגופו

- מה מלמד ומסמל בחלום כל אבר שבגוף האדם:
- הראש והכליות - על החולם עצמו.
- הכתפיים - על האישה והאחיות.
- האצילים [מהמרפק עד הכתף] - על הבנים והבנות.
- הזרועות [מהמרפק עד כף היד] - על החברים ובני הבית והעבדים.
- כפות הידיים - על המשרתים.
- הרגליים והשוקיים - על הדברים שמקיימים את חיי האדם.
- הירכיים - על הקרובים.
- המעיים והכבד - על האוהבים או על העושר.
- הדם - על הממון, כי פעמים רבות דמנו נחסר בשביל הממון. ויש אומרים, שהדם מראה על הכעס.
- הלב - על החיים.
- הפצעים עם דם ומוגלה - על העצמות או על ממון האדם.
- השער מהזקן - על היופי.
- השער מהאצילים [מהמרפק עד הכתף] - על האישה.
- שאר השערות - על עושר וכלים נאים מזהב.
- הרואה עצמו עף בחלום - מראה על שינוי מקום או שינוי מצב.
- הרואה שהוא מתענה - רע לו, כי החלום מורה שיש לו עוונות אשר צריך להתענות עליהם.
- הרואה שגבהה קומתו - שנים רבות
- הרואה שהוא רץ או שהוא ישן - טוב לו.
- הרואה שהוא חולה - ישמח באותה שנה.
- הרואה שרוכב על צוואר אדם - ירכב על צוואר אויביו.
- הרואה שנפל מן המעקה - צרה יגיד.
- הרואה עצמו נידון במשפט וניצול - צרה יגיד.
- הרואה שרוחץ ראשו - ניצול מכל צרה.
- הרואה מצחו שבור - צרה יגיד.
- הרואה שכואבת לו העין - רע לו.
- הרואה עצמו שמת - טוב לו.
- הרואה עצמו תלוי - יעלה לגדולה.
- הרואה שנחתך חוטמו - הרון אף נסתלק ממנו.
- הרואה שנפלו שיניו הטוחנות - בנותיו או אחיותיו ימותו.
- הרואה שגדלו שיניו - טוב לו, ורש"י אומר, ישועה גדולה תבא לו.
- הרואה שן צומחת - חולי יגיד.
- הרואה שן שחורה - צרה בקרוב.
- הרואה שן מתנדנדת - חולי יגיד.
- הרואה שן מתנדנדת ונופלת - מוות אדם שיכאב לו מיתתו מאד. ואם לא כאב לו בנפילת השן - ימות אדם שלא תכאב לו מיתתו. (וכל זה בתנאי שלא כאבו לו השיניים באותו היום, עיין משנה ברורה סימן רפ"ח ס"ק י"ח).

הבהרה! רובם המוחלט של החלומות הינם חלומות שווא, הפתרונות מתייחסים אך ורק לחלומות אמיתיים. ואלו הם החלומות האמיתיים: חלום שנחלם לפנות בוקר, חלום שחלם עלינו אדם אחר, חלום שנפתר בתוך החלום, וחלום שנשנה פעמיים. (ברכות נה, ב).

למה הוא אוהב לתקן דברים רק לאמא שלו?

שאלת פעם את עצמך: "מדוע הוא נהנה להחליף נורות ולתקן דברים בבית של אמא שלו, ובבית שלך לא?". כדאי שתשימי לב, כיצד אמא שלו מבקשת ממנו להחליף נורה, וכיצד את עושה זאת... כשלאמא נשפרת נורה בנברשת של הסלון, היא מרימה טלפון לבנה, ואומרת בלשון רכה ועדינה: "הלו, בני, מה שלומך? איך המרגש? אתה יודע, מיום שנולדת השמש לא שוקעת, אתה האור של הבית, (כי הנורה נשרפה). תגיד לי, בא לך לאכול ארוחת צהרים כמו שאתה אוהב אצל אמא שלך?". "דווקא מאד בא לי". הוא עונה. "אז תבוא היום, הכנתי אוכל מיוחד שאתה אוהב... וכשאתה בדרך, אם לא קשה לך, תביא איתך נורה לנברשת של הסלון... אז קבענו בשעה 2...".

בשעה 2 הצהרים נשמעות נקישות בדלת. היא פותחת את הדלת, ומולה עומד בנה, כשהוא נראה כמו מהנדס של חברת החשמל... לבוש בסרביל כחול, עם תיק ג'יימס בונד ונורה ביד. היא מחבקת ומנשקת אותו ואומרת לו: "אתה האור של חיי...". הוא פונה אליה ושואל: "איפה הנורה השרופה?". והיא עונה: "תעזוב עכשיו את הנורה, קודם כל שב לאכול!". היא פותחת שולחן, מגישה לו סלטים, דגים, וכל מה שהוא אוהב לאכול. כשהוא מסיים לאכול, אומרת לו אימו: "אי אפשר לעבוד עכשיו, עכשיו תעלה לנוח". אחרי שעה, הוא חוזר והיא אומרת לו: "שב בני, אפיתי לך עוגת קוקוס, רוצה כוס קפה עם עוגה?".

הוא קם להחליף את הנורה... הוא מגיע לנברשת ושואל: "אמא, יש כסא?", הוא לא סיים את המשפט, וכחרף עין עומדת לידו כסא. הוא עולה על הכסא, ומתחיל לסובב את הנורה, ואמא שלו עומדת ומביטה בו בהתפעלות וממלמלת לעצמה: "אלהיו הנביא... אלהיו הנביא...". פתאום הוא מעד ונתלה על הנברשת כמו טרזן, וטיח התקלף מהתקרה... אומרת לו אימו: "לא נורא, ממילא רציתי לעבור דירה...". הוא מסיים

כעת אפשר להבין, גברת יקרה, למה הוא רץ לתקן דברים אצל אמא שלו, והבית שלכם מוזנח. במקום לעודד אותו ולפרגן לו, מעליבים אותו או פוגעים בכבודו, ואחר כך דורשים ממנו לתפקד באופן רגיל.

מידע על הרצאות הרב, רכישת דיסקים והחוברת "ולחטונה" של כבוד הרב, באתר www.kavas.co.il

סגולה בדוקה ומנוסה

סגולה בדוקה ומנוסה לרפואה שלימה ולישועה, מאת ה"חפץ חיים" זצ"ל, לחלק ח"י חלות לעניים. מוסדות "ברכת ששון", ע"ש חכם ששון מזרחי זצ"ל, יעשו כן עבורכם.

צלצלו: 054-8413979

פדיון נפש על פי הקבלה

עם כוונות הרש"ש זצ"ל על ידי רב מקובל מומלץ על ידי כל גדולי הרבנים והמקובלים

- לרפואה, למציאת הזיווג,
 - לפרנסה, לזרע של קיימא,
 - להצלחה, לשלום בית, וכו'.
- כל כספי הפדיון קודש להוצאת העלון

צלצלו 054-8486662

המקובל האלקי הרב בניהו שמואלי שלי"א, ראש ישיבת המקובלים "נהר שלום" כתב בהמלצות לעמותת "אור עליון": "מצוה גדולה מאוד לעזור להם, וזכות הזאת תעמוד לכם בכל העניינים וחיים טובים, אמן".

אנו זקוקים לתרומות רבות! ניתן להפקיד בבנק הדואר, מס' חשבון 8362846, עבור עמותת "אור עליון".

הוצאת עין הרע ופחדים

כל התורים 100 ש"ח
להוצאת העלון, נערוך עבורו "הוצאת עין הרע ופחדים" על ידי רבנית צדיקה המזיחסת ל"בית יוסף".

צלצלו 054-8486662